

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Національний університет «Запорізька політехніка»

МЕТОДИЧНІ ВКАЗІВКИ

до виконання курсових робіт для студентів магістратури
за освітньою програмою
«Германські мови та літератури (переклад включно)»

2023

Методичні вказівки до виконання курсових робіт для студентів магістратури за спеціальністю 035.04 – Германські мови та літератури (переклад включно) / Укл.: А.Б. Підгорна, А.М. Приходько. Запоріжжя: НУ «Запорізька політехніка», 2023.

Укладачі: А.Б. Підгорна, А.М. Приходько

Рецензент: Г.М. Костенко, к.філол.н., доц.

Відповідальний
за випуск: О. О. Бережна, ст. викл

Затверджено
на засіданні кафедри теорії та
практики перекладу

Протокол № 5 від
31.01.2023 р.

Рекомендовано до видання
НМК Гуманітарного факультету
Протокол № 3
від «02» лютого 2023

З М І С Т

	Передмова	4
1.	ЗАГАЛЬНІ ВИМОГИ ДО КУРСОВОЇ РОБОТИ	5
2.	ВИМОГИ ДО ЗМІСТОВОГО НАПОВНЕННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ	7
2.1.	Вступ	7
2.2.	Основний текст курсової роботи	9
2.3.	Формулювання висновків	10
2.4.	Оформлення бібліографії	11
3.	ВИМОГИ ДО ОФОРМЛЕННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ	15
3.1.	Загальні вимоги	15
3.2.	Нумерація розділів, підрозділів, пунктів, підпунктів	16
3.3.	Ілюстрації, таблиці, переліки	17
3.4.	Посилання і цитування	19
3.5.	Перелік умовних скорочень	20
Додаток А	Приклад оформлення титульного листа	21
Додаток Б	Приклад оформлення «Змісту»	22
Додаток В	Приклад подання розділів і підрозділів	23
Додаток Д	Приклад подання графічного матеріалу	24

ПЕРЕДМОВА

Основною **метою** курсової роботи (КР) є у систематизація, впорядкування, розширення теоретичних знань, а також практичне закріплення цих знань. Залучення наукових методів дослідження, опрацювання релевантних джерел із певної проблематики полегшує завдання наукового обґрунтування результатів власних досліджень.

Завдання курсових робіт:

- поглибити знання студентів в певній галузі;
- стимулювати індивідуальну роботу студентів із теоретичними джерелами, відбирати фахові джерела певної тематики;
- упорядкувати пошукові навички студентів щодо необхідних джерел, матеріалів різних форматів (електронного, текстового тощо);
- сприяти чіткому письмовому та усному науковому викладу набутих практичних і теоретичних знань студентів;
- узгодити теоретичні та практичні знання та навички студентів у процесі підбору релевантних теоретичних джерел та практичного матеріалу із обраної тематики.

Першочерговими навичками студентів, здобутими у процесі виконання КР є: вибір актуальної теми наукового дослідження, здатність обґрунтувати мету і завдання, об'єкт і предмет, влучно застосувати релевантні методи дослідження, теоретичну й практичну значущість певного наукового проекту.

Розвиток науково-креативного потенціалу студентів-філологів є необхідним кроком у підготовці висококваліфікованих перекладачів, які матимуть змогу не лише застосовувати теоретичні надбання у процесі своєї роботи, або спиратися на практичні здобутки інших дослідників, а й керуватися власними навичками та здібностями вчених-початківців, вчених-практиків, а в майбутньому і, можливо, теоретиків у галузі лінгвістичної науки.

Виконання КР є першим щаблем на шляху до професійного вдосконалення, саморозвитку та самореалізації в контексті сучасного глобального соціуму та світу.

1. ЗАГАЛЬНІ ВИМОГИ ДО КУРСОВОЇ РОБОТИ

Обов'язковими **структурними елементами** КР є: “титульний лист”, “зміст”, “вступ”, “текст”, “висновки”, “перелік посилань”.

Обсяг КР – 25-35 сторінок машинописного тексту; кількість джерел – не менше 40 (джерела іноземною мовою включно).

Титульний лист є першою сторінкою будь-якої студентської наукової роботи і становить основне джерело бібліографічної інформації, необхідної для обробки та пошуку документа.

Титульний лист обов'язково повинен мати такі відомості про виконану роботу:

- а) назва міністерства і навчального закладу;
- б) повна назва документа;
- г) підписи відповідальних осіб, включаючи керівника роботи;
- д) рік виконання.

Зразок оформлення титульного листа на КР подано в Додатку А.

Перелік умовних позначень і символів становить собою додаткову складову КР. Його розташовують перед змістом, починаючи з нової сторінки, і в ньому наводять необхідні скорочення термінів, вживаних у всій роботі, а також символи, одиниці тощо.

Незалежно від цього при першій появі цих елементів у тексті КР наводять їх розшифровку.

Зміст розташовують безпосередньо перед вступом (після реферату або переліку умовних скорочень), починаючи з нової сторінки.

Зміст являє собою показник основних складових частин КР, тому в ньому перераховуються всі ці елементи із вказівкою на номер сторінки, з якою починається кожна складова роботи. У змісті повинні міститися: завдання на роботу, перелік умовних скорочень (якщо вони є); вступ; заголовки розділів і підрозділів (якщо вони є); висновки; список використаних джерел; додатки (якщо вони є).

Список використаних джерел вміщує розташовані за алфавітом джерела, якими користувалися при написанні роботи, з яких брали цитати та певні положення. Спочатку в алфавітному порядку подаються всі використані джерела кирилицею, а потім латиницею.

Додатки розміщують після списку використаної літератури.

У додатках вміщують матеріал, який

- є необхідним для повноти роботи, але включення його до основної частини наукової роботи може змінити впорядковане і логічне уявлення про дослідження;

- не може бути розміщений в основній частині КР через великий обсяг або способи його відтворення.

У додатки можуть бути включені:

- додаткові ілюстрації або таблиці;

- матеріали, які через великий обсяг, специфіку викладення або форму подання не можуть бути внесені до основної частини.

Додатки є продовженням КР. Вони мають наскрізну нумерацію сторінок, спільну з КР. Додатки послідовно позначаються великими літерами українського алфавіту, за винятком літер Г', Є, З, І, Ї, Й, О, Ч, Ї. Літерні позначення надають в алфавітному порядку без повторення і, як правило, без пропусків. Наприклад, Додаток А, Додаток Б. Якщо додаток один, його теж позначають – Додаток А. Слово «Додаток» розташовується симетрично до тексту. Кожен додаток повинен починатися з нової сторінки і мати заголовок, який розташовують під словом «Додаток _____» симетрично до тексту і виконують малими літерами з першої великої.

2. ВИМОГИ ДО ЗМІСТОВОГО НАПОВНЕННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ

2.1. Вступ

Вступ містить в стислій формі всі фундаментальні положення, обґрунтуванню яких присвячена КР і КП. Писати вступ методологічно краще не на початку, а по закінченню роботи, коли основна частина роботи вже повністю готова. В іншому випадку навряд чи вдасться уникнути неточностей і повторної роботи. Вступ починається з невеликої преамбули, де згадується сутність і стан досліджуваної проблеми, її значимість в сучасних умовах, вказується на необхідність наукового дослідження. Далі вступ включає наступні складові в такому порядку: актуальність теми, зв'язок роботи з науковими темами і програмами, мета і завдання роботи, об'єкт і предмет роботи, матеріал / джерельна база роботи, методи, теоретична і практична значущість отриманих результатів, апробація роботи (за необхідності).

1. **Актуальність роботи** містить положення і аргументи, що свідчать на користь наукової та прикладної значущості виконаної роботи. Правильно сформульована актуальність свідчить про наукову зрілість студента. Актуальність знаходиться в тісному зв'язку з розв'язуваною в роботі науковою проблемою. Студенту слід показати, що до проведеного ним дослідження в науці існувала прогалина, яку необхідно було заповнити з точки зору вирішення проблем науки і практики. Для обґрунтування актуальності варто також дати короткий аналіз літератури, де показати, що досліджувана тема в даному аспекті до проведення цього дослідження не була вивчена.

2. **Зв'язок роботи з науковими темами і програмами** формулюється разом із науковим керівником. Це може виглядати приблизно так: «Роботу виконано в межах ініціативної наукової теми кафедри теорії та практики перекладу НУ «Запорізька політехніка» № 06118 «Когнітивна-дискурсивна організація текстового простору міжкультурної комунікації». Тема роботи затверджена наказом ректора № 360 від 04.11.2022.

3. **Мета і завдання** роботи містять формулювання головної мети, яка бачиться у вирішенні основної проблеми роботи (тобто можна вивести мету із теми роботи). Наприклад, якщо темою КР є

"Особливості перекладу економічних термінів", то метою буде з'ясування особливостей перекладу економічних термінів. У відповідності з основною метою слід виділити два-три цільові завдання (завдання формулюються згідно із основними назвами пунктів і підпунктів плану КР. Наприклад, 1.1 Лексичні трансформації при перекладі термінів галузі економіки, завданням 1 буде виявити та проаналізувати лексичні трансформації при перекладі термінів галузі економіки), які необхідно вирішити для досягнення головної мети дослідження.

4. Формулювання *об'єкта і предмета* роботи має досить лаконічний характер. Об'єкт дослідження являє область наукових досліджень, у межах якої існує досліджувана проблема (Наприклад, якщо темою КР є "Особливості перекладу економічних термінів", то об'єктом є економічна термінологія, а предметом – її переклад). Об'єкт – це система закономірностей, зв'язків, відношень, видів діяльності, в рамках якої зароджується проблема. Предмет (він же – аспект) роботи більш вузький і конкретний. Завдяки його осмисленню й виокремленню із загальної системи, що представляє об'єкт, виділяється частина системи або процес, що протікає в системі. Ця частина / процес / аспект і є безпосередньо предметом роботи.

5. *Матеріал (джерельна база)* роботи має містити дані а) про джерела (з короткою їх характеристикою), з яких добиралися аналізовані мовні явища і/або одиниці, з чіткими посиланнями на їх бібліографічні покажчики (у кінці «Списка використаної літератури»); б) кількість дібраних для аналізу мовних явищ і/або одиниць (т. зв. «приклад»)»

6. У *методах дослідження* подається перелік методів, використаних у КР. При аналізі мовного матеріалу часто застосовуються методи семантичного (досліджується значення слова) та словотвірного аналізу (механізми словотвору: афіксація, аббревіація, словоскладання, конверсія і т ін.), а також у роботі застосовується лексикографічний (робота зі словниками), контекстуальний, дескриптивний та елементи етимологічного (походження слова) й кількісного аналізу (підрахунок описуваних мовних одиниць). Перерахування цих методів є лише певними можливими опціями вибору методики та методології дослідження. (Докладніше див. Додаток Д).

7. **Теоретична та практична значущість** отриманих результатів. У першому випадку вказують на певний внесок в окремі галузі мовознавства / германістики / англістики / романістики (зазначаються, які саме). У другому випадку вказують, як результати можуть посприяти практиці викладання іноземної мови, укладанню глосаріїв і словників (лексикографічна практика) тощо.

8. **Апробація роботи** (за необхідності).

2.2. Основний текст курсової роботи

Текст КР (після вступу) повинен фокусуватися на узагальненні теоретичних положень із обраної тематики, їх аналізу та залучанню у процесі виконання КР. Відповідно до змістового наповнення текст КР розподіляється на розділи, пункти та підпункти.

Перший розділ (теоретичний) містить викладення теоретико-методологічної бази дослідження, що концентрується навколо його об'єкта, предмета і методів. Завжди відбиваючи перше із декількох сформульованих завдань КР, розділ являє собою стислий огляд спеціальної літератури, систематизований за певним алгоритмом, який є необхідним для роботи над другим розділом.

Перший розділ не повинен перевищувати 1/3 основного тексту КР.

Другий розділ (аналітичний) має втілювати пошукові, аналітичні, індуктивно-дедуктивні та ін. академічні навички студента. Корелюючи з другим, третім (і, можливо, четвертим) завданнями КР, він повинен містити всебічний і по можливості оригінальний аналіз обраного для дослідження об'єкта під кутом зору заданої предметної області. Найоптимальнішим є, коли кожен сформульований у «Вступі» предмет / аспект стає окремим підрозділом. Будучи основним / провідним / ведучим у КР, другий розділ складає її основну цінність. Саме він дає найбільшу кількість балів при оцінюванні всієї КР.

Другий розділ складає 2/3 основного тексту КР.

Примітка. Курсова робота/проект є першим і важливим кроком на шляху розвитку науково-дослідницьких навичок студента, тому наявність плагіату (використання чужих ідей

без коректних і достеменних посилань) є викраданням власного творчого потенціалу!

2.3. Формулювання висновків

Висновки є фактично відбиттям ноу-хау автора, щось на зразок патенту. Вони є квінтесенцією КР, а тому мають бути прозорими, зрозумілими, чіткими, без зайвих слів і – головне – сформульованими в констатуючому режимі викладення результатів наукового пошуку. Фактично вони є зводом дипломником дисертантом правил, які ніхто до цього не робив.

Вони **повинні**:

- підкреслювати відкриті / встановлені вами (і ніким іншим!) у ході дослідження закономірностей в об'єктивно існуючому стані речей; і ні я якому разі не допускати суб'єктивних імпульсів від їх інтерпретації (тобто уникати процедурних моментів аналізу типу ~~«можемо виділити»~~, ~~«підхід уможливити»~~, ~~«дозволяє здійснити»~~, ~~«нами виділено»~~);
- мати вигляд правила, що фіксує відкриту автором закономірність (тут немає місця для антимоній типу того, що щось розглядається так, а не інакше);
- бути сфокусованими на тому, **ЩО** було встановлено в ході дослідження, а не на тому, **ЯК** ЦЕ встановлювалося (не слід використовувати прескриптивні формули на кшталт ~~«слід зазначити»~~, ~~«треба зауважити»~~);
- бути стислими й короткими (не більше 2,5 сторінок до розділу), вони не можуть містити нічого зайвого – наприклад, ніякої преамбули типу ~~«вивчення / проведений аналіз ... дозволяє те-то й те-то»~~;
- бути сформульованими як акт найвищого ступеня узагальнення, а тому сконденсованими майже до телеграфного стилю;
- не мати аббревіатур, особливо маловідомих (як і в назвах розділів і підрозділів);
- не допускати буквального повторення висновків до розділів у загальних висновках.

Після сформульованих і пронумерованих висновків слідує обов'язковий абзац з викладенням перспектив дослідження.

2.4. Оформлення бібліографії

КНИЖКОВІ ВИДАННЯ

Один автор

1. Коренівський Д. Г. Дестабілізуючий ефект параметричного білого шуму в неперервних та дискретних динамічних. К. : Ін-т математики, 2006. 111 с.

2. Матюх Н. Д. Що дорожче срібла-золота : [розповідь про 70-річний шлях Київ. ювелір. з-ду] / [ред. рада: Цюпко С. В. (голова) та ін.]. К. : Асамблея діл. кіл : Ін-т соц. іміджмейкінгу, 2006. 311 с.

3. Тимошик М. Видавничий бізнес: погляд журналіста, видавця, вченого. К. : Наша культура і наука, 2005. 328 с.

4. Шкляр В. Елементал : [роман]. Львів : Кальварія, 2005. 196 с.

Два автори

5. Аксьонова Л. В., Гридіна В. Т. Сучасні тести для дівчат / пер. з рос. О. А. Росинська. Донецьк : БАО, 2004. 416 с.

6. Суберляк О.В. Технологія переробки полімерних та композиційних матеріалів : підруч. [для студ. вищ. навч. закл.] / О.В. Суберляк, П.І. Баштанник ; М-во освіти і науки України, Ін-т інновац. технологій і змісту освіти. – Львів : Растр-7, 2007. – 375 с.

Три автори

7. Панько Т. І., Кочан І. М., Мацюк Г. П. Українське термінознавство : підруч. для студ. гуманітар. спец. вищ. навч. закл. Львів : Світ, 1994. 216 с.

8. Тимошик М., Дацюк Г., Таран К. Історія одного журналістського курсу в мемуарах, щоденниках, інтерв'ю, замальовках, записках, есеях, документах, світлинах : навч. посіб. К. : Наша культура і наука, 2008. 478 с.

Чотири автори

9. Механізація переробної галузі агропромислового комплексу : підруч. для учнів проф.-техн. навч. закл. / О. В. Гвоздєв, Ф. Ю. Ялпачик, Ю. П. Рогач, М. М. Сердюк. К. : Вища освіта, 2006. 478 с.

П'ять і більше авторів

10. Психологія менеджменту / Власов П. К., Петров Т. Л., Бондар К. О. [та ін.]. К. : Укр. ін-т соц. дослідж., 2005. 115 с.

Без автора

Збірники

11. Історія однієї фотографії: спроба самопрезентації / упорядкув., передм. Г.І. Дацюк. К. : Спадщина, 2007. 224 с.

Матеріали конференцій, з'їздів

12. Кібернетика в сучасних економічних процесах : зб. текстів виступів на республік. міжвуз. наук.-практ. конф. / Держкомстат України, Ін-т статистики, обліку та аудиту. К. : ІСОА, 2002. 147 с.

Словники

13. Географія : словник-довідник / авт.-уклад. Ципін В.Л. Х. : Халімон, 2006. 175 с.

Європейський Союз : словник-довідник / ред.-упоряд. М. Марченко. К. : К.І.С., 2006. 138 с.

Каталоги

Пам'ятки історії та мистецтва Львівської області : каталог-довідник / авт.-упоряд. М. Зобків та ін. Львів : Новий час, 2003. 160 с.

ДИСЕРТАЦІЇ

Копистинська І. Тенденції сучасного вітчизняного книговидавання: організаційний, тематичний та рекламно-промоційний аспекти (1991–2003 рр.) : дис. ... канд. філол. наук: [спец.] 10.01.08 «Журналістика» / КНУ ім. Тараса Шевченка, Інститут журналістики. К., 2004. 223 с.

АВТОРЕФЕРАТИ ДИСЕРТАЦІЙ

Щукін С. П. Хірургічне лікування хворих з тромботичними ускладненнями при тяжких формах варикозної хвороби : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. мед. наук : [спец.] 14.01.03 «Хірургія» / Нац. ін-т хірургії та трансплантології ім. О. О. Шалімова НАМН України. Київ, 2017. 22 с.

ЧАСТИНА КНИГИ ЧИ ПЕРІОДИЧНОГО ВИДАННЯ

1 автор

Юзвенко Т. Ю. Зміни функціонального стану щитоподібної залози у хворих на цукровий діабет 2 типу з надмірною масою тіла // Ендокринна патологія у віковому аспекті : матеріали наук.-практ. конф. з міжнар. участю (м. Харків, 26-27 листоп. 2015 р.). Харків, 2015. С. 106–107.

2 автори

Гордієнко В. В., Косуба Р. Б. Вікові особливості екологічно обумовленого накопичення важких металів в органах інтактних лабораторних щурів // Клінічна та експериментальна патологія. 2016. Т. 15, № 3. С. 26–29.

3 автори

Бандрівський Ю. Л., Виноградова О. М., Бандрівська О. О. Комбінована індексна оцінка гігієни порожнини рота у хворих на генералізований пародонтит із різною груповою належністю крові // Клінічна та експериментальна патологія. 2016. Т. 15, № 3. С. 12–15.

4 автори

Гістологічне дослідження впливу збору антидіабетичного на тканини підшлункової залози щурів із цукровим діабетом, індукованим введенням дексаметазону / А. О. Савич, С. М. Марчишин, Н. М. Островський, Ю. Б. Лар'яновська // Фармацевтичний журнал. 2016. № 5. С. 92–100.

Більше 4-х авторів

Використання вобензиму в комплексному лікуванні хворих працездатного віку на цукровий діабет із гемофтальмом / С. О. Сокур, В. В. Жмурик, І. В. Семенюк [та ін.] // Ендокринна патологія у віковому аспекті : матеріали наук.-практ. конф. з міжнар. участю (м. Харків, 26–27 листоп. 2015 р.). Харків, 2015. С. 90.

ЕЛЕКТРОННІ РЕСУРСИ

Боброва В. І. Морфо-функціональні особливості формування атрофії слизової оболонки шлунка і дванадцятипалої кишки у дітей при хронічному гастродуоденіті // Международный журнал педиатрии, акушерства и гинекологии : электрон. версия журн. 2013. Т. 3, № 3. С. 40–45. URL : <http://ijpog.org/downloads/6/6.pdf> (дата звернення: 15.04.2017).

Примітки:

1. Усі умовні розділові знаки, котрі відділяють окремі зони чи елементи у межах зон бібліографічного опису (за винятком граматичної пунктуації у назві видання) відділяються проміжками з двох сторін.

2. Усі частини бібліографічного опису, крім перших слів нових зон бібліографічного опису та власних назв, пишуться з

малої літери. Таким чином, додаткові відомості про назву (підручник, посібник тощо), інформація про відповідальність (автор-упорядник, редактор) потрібно писати з малої літери.

3. Якщо кількість використаних лексикографічних чи ілюстративних джерел становить 4-5 позицій і більше, **рекомендується** розподіл СПИСКУ ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ на категоріальні групи – КРИТИЧНІ ПРАЦІ, ПЕРЕЛІК ЛЕКСИКОГРАФІЧНИХ ДЖЕРЕЛ і ДЖЕРЕЛА ІЛЮСТРАТИВНОГО МАТЕРІАЛУ. В межах кожної групи джерела подаються за алфавітом (спочатку – кирилиця, потім – латиниця), однак нумерація (якщо вона є) кожної наступної категорії продовжує попередню.

3. ВИМОГИ ДО ОФОРМЛЕННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ

3.1. Загальні вимоги

Залежно від особливостей і змісту КР складають у вигляді тексту, ілюстрацій, таблиць або їх сполучень.

КР оформляють на аркушах формату А4 (210 x 297 мм). За необхідності допускається використання аркушів формату А3 (297 x 420 мм).

КР виконують машинним (за допомогою комп'ютерної техніки) способом на одному боці аркуша білого паперу. Машинним способом КР виконують згідно з вимогами цього стандарту друкованих і графічних пристроїв ЕОМ.

Текст КР друкують через півтора інтервали з розрахунку не більш 40 рядків на сторінці за умов рівномірного її заповнення (Times New Roman, 14 кегль).

Текст КР слід друкувати, витримуючи такі параметри сторінок: верхнє, нижнє поля – 20 мм, лівє – 30 мм, правє –10-15 мм. Відступ на абзац становить 1,25 см.

Під час виконання КР необхідно дотримуватися рівномірної щільності, контрастності й чіткості тексту.

Сторінки роботи нумерують арабськими цифрами, ставлячи їх у правому верхньому куті над текстом. Титульний лист, перелік умовних скорочень, зміст включають у загальну нумерацію. Крапку після номеру сторінки не ставлять.

Помилки, описки та графічні неточності допускається виправляти підчищенням або зафарбуванням і нанесенням на тому ж місці або між рядками виправленого зображення машинописним способом або від руки. Виправлене повинно бути такого ж кольору, як і основний текст.

Скорочення слів і словосполучень виконують відповідно до чинних стандартів Бібліографічний опис оформлюється згідно з ДСТУ ГОСТ 7.1:2006 “Система стандартів з інформації, бібліотечної та видавничої справи. Бібліографічний запис. Бібліографічний опис. Загальні вимоги та правила складання”.

Розділи і підрозділи повинні мати заголовки. Пункти і підпункти можуть мати заголовки. Заголовки структурних елементів тексту і заголовки розділів слід розташовувати посередині і друкувати великими літерами без крапок у кінці, не підкреслюючи, напівжирним шрифтом.

Заголовки підрозділів, пунктів і підпунктів тексту слід починати з абзацного відступу і друкувати маленькими літерами у підбір до тексту, не підкреслюючи, напівжирним шрифтом з крапкою в кінці (див. Додаток В).

Абзацний відступ повинен бути однаковим впродовж усього тексту і дорівнювати п'яти знакам (1,25 см).

Відстань між заголовками і попереднім текстом має бути два інтервали, а між заголовком і подальшим текстом – один інтервал.

Відстань між двома заголовками – один інтервал, а між рядками заголовку відстань приймають такою, як у тексті.

Кожен новий розділ (але не підрозділ, пункт і підпункт!) починається з нової сторінки. Не допускається розміщення назв підрозділів і підпунктів у нижній частині сторінки, якщо після неї розміщено тільки один рядок тексту. У такому разі підрозділи та підпункти також починають з нової сторінки.

3.2. Нумерація розділів, підрозділів, пунктів, підпунктів

Розділи, підрозділи, пункти, підпункти КР слід нумерувати арабськими цифрами.

Розділи КР мають порядкову нумерацію в межах викладення роботи і позначаються арабськими цифрами без крапки, наприклад: РОЗДІЛ 1, РОЗДІЛ 2 тощо.

Підрозділи повинні мати порядкову нумерацію в межах кожного розділу. Номер підрозділу складається з номера розділу і порядкового номера підрозділу, відокремлених крапкою. Після номера підрозділу крапку не ставлять, наприклад: 2.1, 2.2, 2.3 тощо.

Пункти мають порядкову нумерацію в межах кожного розділу або підрозділу. Номер пункту складається з номера розділу і порядкового номера пункту, або номера розділу, порядкового номера підрозділу та порядкового номера пункту.

Назви пунктів (назви третього порядку – напр., 2.3.1.) і підпунктів (назви четвертого порядку – напр., 2.3.1.3.) друкують у **підбір до тексту в розрядку** (див зразок у Додатку В).

3.3. Ілюстрації, таблиці, переліки

Текст КР бажано ілюструвати *графічними об'єктами* (графіки, діаграми, схеми, таблиці, фото, малюнки тощо). Ілюстрації, вставлені в текст КР, іменують рисунками.

Ілюстрації слід розміщувати в КР безпосередньо після тексту, де вони згадуються вперше, або на наступній сторінці. На всі ілюстрації мають бути посилання у КР.

Ілюстрації повинні мати назву, яку розміщують під ними. За необхідності під ілюстрацією розміщують пояснювальні дані (підрисунковий текст).

Ілюстрація позначається словом "Рис. —", що разом із назвою ілюстрації розміщують після самої ілюстрації.

Ілюстрації слід нумерувати арабськими цифрами порядковою нумерацією в межах розділу, за винятком тих, що їх наведено в додатках.

Номер ілюстрації складається з номеру розділу й порядкового номера ілюстрації, відокремлених крапкою. Наприклад: Рис. 2.1 – це перший рисунок другого розділу.

Якщо у КР вміщено тільки одну ілюстрацію, її нумерують згідно з вимогами.

Цифровий матеріал, як правило, оформляють у вигляді **таблиць**.

Горизонтальні та вертикальні лінії, які розмежовують рядки таблиці, а також лінії зліва, справа і знизу, що обмежують таблицю, можна не проводити, якщо їх відсутність не ускладнює користування таблицею.

Таблицю слід розташовувати безпосередньо після тексту, в якому вона згадується вперше, або на наступній сторінці.

На всі таблиці має бути посилання в тексті КР.

Таблиці слід нумерувати арабськими цифрами порядковою нумерацією в межах розділу (за винятком тих, що наводяться у додатках).

Номер таблиці складається з номера розділу і номера таблиці, відокремлених крапкою, наприклад, Табл. 3.2 – друга таблиця третього розділу.

Якщо у тексті одна таблиця, її нумерують згідно з вимогами.

Таблиця може мати назву, яку друкують малими жирними літерами (крім першої великої) і вміщують *над таблицею*. Назва має бути стислою і відбивати зміст таблиці.

Слово "Табл. _____" наводять один раз *справа* над першою частиною таблиці, над іншими частинами пишуть: "Продовження таблиці _____" із зазначенням номера таблиці. Хоч у разі, коли таблиця перевищує одну сторінку, її краще виносити у додатки, а в самій роботі робити на неї посилання.

Заголовки граф таблиці починають з великої літери, а підзаголовки – з малої, якщо вони складають одне речення з заголовком.

Підзаголовки, що мають самостійне значення, пишуть з великої літери. У кінці заголовків і підзаголовків таблиць крапки не ставлять. Заголовки і підзаголовки граф вказують в однині.

Переліки, за потреби, можуть бути наведені всередині пунктів або підпунктів. Перед переліками ставлять двокрапку.

Перед кожною позицією переліку слід ставити малу літеру української абетки з дужкою, або, не нумеруючи, – дефіс (перший рівень деталізації).

Для подальшої деталізації переліку слід використовувати арабські цифри з дужкою (другий рівень деталізації).

Приклад:

а) префіксальні деривати

б) суфіксальні деривати:

1) суфікси іменників;

2) суфікси прикметників;

3) суфікси прислівників.

Переліки першого рівня деталізації друкують малими літерами з абзацного виступу, другого рівня – з відступом відносно місця розташування переліків першого рівня.

3.4. Посилання і цитування

Посилання, – одна із важливіших показників академічної добрячесті, тому до їх оформлення посилань, слід ставитися особливо уважно. Стандарт допускає два види посилань: іменне і числове. Для КР кафедра рекомендує іменні посилання.

Іменні посилання використовують квадратні дужки, в яких наводяться *прізвища автора без ініціалів у транскрипції оригіналу*, року видання і сторінки. Наприклад: [Арутюнова 1999, с. 342; КСКТ 1997, с. 172; Ерліх 2007, с. 47; Урисон 2006, с. 23; Austin 1994, с. 89; Fougeron 1990, с. 127; König 2008, с. 225]. Якщо в КР використовуються декілька праць одного автора і одного року видання, слід використовувати літери *а, б, в* поряд із зазначенням року видання (і в тексті КР у посиланнях, і у списку використаних джерел), наприклад: [Арутюнова 1999(а), с. 342].

Посилання на джерела у виносках **не допускаються!**

Загальні вимоги до цитування такі:

- Текст цитати починається та закінчується лапками і наводиться у граматичній формі, в якій його подано у джерелі, із збереженням особливостей авторського написання; наукові терміни, запропоновані іншими авторами, не виділяються лапками. У цих випадках використовується вираз «так званий» (скороч. т. зв.).

- Цитування має ідбуватися без перекирувань думок автора, а пропуск слів, речень, абзаців при цитуванні авторського тексту позначається трьома крапками.

- Кожна цитата обов'язково супроводжується посиланням на джерело.

- При непрямому цитуванні (переказ, виклад думок інших авторів своїми словами) слід бути максимально точним щодо думок автора, коректним в оцінюванні його результатів і робити відповідні посилання на джерело.

- Цитування повинно бути оптимальним: надмірне створює враження копійчистості, а недостатнє – знижує наукову цінність викладеного матеріалу.

3.5. Перелік умовних скорочень

Перелік повинен розташовуватись стовпцем. Ліворуч в алфавітному порядку наводять умовні позначення, символи, одиниці, скорочення і терміни, праворуч – їх детальну розшифровку. Наприклад:

ПЕРЕЛІК УМОВНИХ СКОРОЧЕНЬ І СИМВОЛІВ

ГП	– гіперконцепт змішаної інспірації
ЕМ	– емоційний концепт
КС	– картина світу
лат.	– латинська мова
МКС	– мовна картина світу
ХТ	– художній текст
OALD	– Oxford Advance Learner's Dictionary
≡	– знак метафори / <i>tercius comparationes</i>
	– кінець поетичної строфи

ДОДАТКИ

ДОДАТОК А

Приклад оформлення титульного аркуша

ЗАПОРІЗЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
КАФЕДРА ТЕОРІЇ ТА ПРАКТИКИ ПЕРЕКЛАДУ

Курсова робота

**ЛІНГВОПРАГМАТИЧНА ОРГАНІЗАЦІЯ
МАЛОФОРМАТНИХ ТЕКСТІВ
АНГЛОМОВНОЇ ПОБУТОВО-ТЕХНІЧНОЇ РЕКЛАМИ**

Виконав	студент групи ГФ–310м Петренко Іван Сидорович
Рівень вищої освіти	Другий (магістерський)
Галузь знань	03 Гуманітарні науки
Спеціальність	035 Філологія
Спеціалізація	035.041 Германські мови та літератури (переклад включно), основна мова – англійська
Науковий керівник	к.ф.н, доц. П.І. Сидоренко

Запоріжжя – 2023

Приклад оформлення «Змісту»

З М І С Т

	Список умовних скорочень	4
	ВСТУП	5
Розділ 1.	ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЙНІ ПЕРЕДУМОВИ ВИВЧЕННЯ РЕКЛАМНОГО ПОВІДОМЛЕННЯ	9
1.1.	Теоретичні засади осмислення об'єкта наукової рефлексії	9
1.1.1.	Основні конститутивні ознаки рекламної дискурсії	9
1.1.2.	Комунікативна спрямованість рекламного дискурсу	13
1.1.3.	Інформаційно-оцінний простір рекламного дискурсу	17
1.2.	Теоретичні засади осмислення предмета наукової рефлексії	22
1.3.	Методика аналізу англomовного рекламного оголошення	22
Розділ 2	ПРАГМАСЕМАНТИЧНЕ АРАНЖУВАННЯ РЕКЛАМНИХ ТЕКСТІВ МАЛОГО ФОРМАТУ	38
2.1.	Малоформатне рекламне оголошення і реченнєва прагматика ..	38
2.1.1.	Прямі vs непрямі мовленнєві акти	38
2.1.2.	Прагматична транспозиція реченнєвих конституентів тексту ..	41
2.1.3.	Прагматична контамінація реченнєвих конституентів тексту	45
2.2.	Іллокутивний симбіоз прагматичних настанов на базі комісиву ..	48
2.2.1.	Гібридна прагматика рекламних слоганів	49
2.2.2.	Гібридна прагматика коротких рекламних текстів	54
	ВИСНОВКИ	59
	СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ	62
	ПЕРЕЛІК ЛЕКСИКОГРАФІЧНИХ ДЖЕРЕЛ	65
	ПЕРЕЛІК ЕМПІРИЧНИХ ДЖЕРЕЛ	67
	ДОДАТКИ	70

Приклад подання розділів і підрозділів**Розділ 2.****ПЕРЕКЛАДАЦЬКИЙ АСПЕКТ ДОКУМЕНТІВ СТРАХОВОЇ
ГАЛУЗІ ТА ЇХ ТЕРМІНОЛОГІЇ****3.1. Загальна характеристика документів страхової галузі**

Юридична термінологічна система формується і розвивається під впливом соціально-правових інститутів, структура яких опирається на правові норми. Однією із найбільш важких задач є переклад текстів, що належать до дискурсу страхування.

3.1.1. Типи страхових документів в Україні. У межах чинного законодавства більшості країн світу договір страхування являє собою основний юридичний документ, який регулює правові відносини між сторонами у сфері страхування і являє собою письмову угоду страховика і страхувальника, що встановлює, змінює або розриває правові взаємовідносини [Фисун 2011, с. 76].

3.1.2. Структура типового договору страхування. Типовий договір страхування з точки зору його структури можна виділити наступні основні секції, які включають:

3.1.3. Лексико-граматичні особливості українського та англійського договору страхування. Відповідно до Закону України «Про страхування» під поняттям «страхування» розуміють вид цивільно-правових відносин щодо захисту майнових інтересів фізичних та юридичних осіб у разі настання певних подій (страхових випадків), визначених договором страхування або чинним законодавством, за рахунок грошових фондів, що формуються шляхом сплати фізичними та юридичними особами страхових платежів (страхових внесків, страхових премій) та доходів від розміщення коштів цих фондів [Закон від 07.03.1996 № 85/96-ВР].

Приклад подання графічного матеріалу

Процес інтерпретації, як вважає цей вчений, можна схематично представити у такому вигляді (див. рис. 1.1):

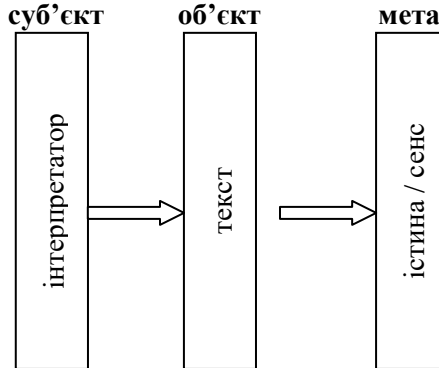

Рис.1.1. Структурні компоненти процесу інтерпретації

Таблиця 2.3

Кількісні дані щодо об'єктивації концептів «внутрішньої людини» у романному просторі Д. Лоуренса

Романи Гіперконцепти	Lady Chatterley's Lover	Sons and Lovers	The Rainbow	Разом
Душевний стан	21 / 12%	46 / 19%	96 / 29%	163 / 22%
Емоційний стан	97 / 54%	113 / 47%	152 / 46%	362 / 48%
Інтелектуальний стан	62 / 34%	82 / 34%	85 / 25%	229 / 30%
Разом	180 / 100%	241 / 100%	333 / 100%	754 / 100%

Надані вище результати (табл. 2.3.) демонструють визначну частотність випадків активації певних концептів, наприклад, у романах Д. Лоуренса. Так, наприклад, ...